

Thestrup: Jeg blev ikke klar over, om den højtærede minister mener, at den bevillingspraksis, som jeg har nævnt, og som der er givet udtryk for i dette aktstykke, er overensstemmende med hittidig bevillingspraksis, og jeg vil gerne som et tillægsspørgsmål stille den anden del af det spørgsmål, jeg oprindeligt har stillet til ministeren.

Jeg spørger ministeren, om han godkender den opfattelse af bevillingspraksis, som dette aktstykke er udtryk for, og jeg bemærker herved, at nøjagtigt samme fremgangsmåde som i aktstykke nr. 818, der er trukket tilbage, er fulgt i det nye aktstykke, skrivelsen af 23. august 1962.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg skal gerne sige til det ærede medlem, der nu også inddrager den nye skrivelse fra undervisningsministeren, at denne skrivelse, som er af 23. august, har jeg også kendskab til, så meget mere som den netop i formiddags er kommet mig i hænde som aktstykke fra finansudvalget. Jeg har endnu ikke haft lejlighed til at studere denne ny skrivelse i enkeltheder, men jeg har hæftet mig ved, at undervisningsministeren netop også i denne skrivelse bebuder, at der straks efter det nye folketingsårs begyndelse vil blive fremsat et lovforslag, således som jeg før har omtalt det. Når det ærede medlem nu igen spørger mig, om jeg mener, den fremgangsmåde, der her er benyttet, er overensstemmende med bevillingspraksis, kan jeg kun henviser til det, jeg allerede har sagt om det usædvanlige, der er tale om i det arbejde, det her drejer sig om, fremgangsmåden og baggrunden for det, der her er sket. Jeg synes i hvert fald, det må være tilfredsstillende, at der nu, som jeg allerede har meddelt, fremsættes et lovforslag indeholdende den nødvendige ramme.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Rimstad* til finansministeren:

„Er finansministeren enig i den foreløbige afgørelse, som departementet for told- og forbrugsafgifter har truffet, hvorefter der skal erlægges omsætningsafgift af materialer, der anvendes ved den garantiservice, som producenterne af varige forbrugsgoder har indkalkuleret i salgsprisen for de pågældende varer og

herved allerede én gang har betalt omsætningsafgift af?“

Rimstad: Når jeg har ønsket at stille dette spørgsmål til den højtærede finansminister, er det, fordi fortolkningen af loven om omsætningsafgift helt øjensynligt volder administrationen langt større vanskeligheder, end det høje folketing, da det vedtog loven, vistnok regnede med. Det af mig gennem mit spørgsmål rejste problem er karakteristisk for disse vanskeligheder, og den foreløbige afgørelse, administrationen har truffet, medfører for overordentlig mange producenter store gener, som det antagelig aldrig har været lovgivernes hensigt at fremkalde.

For at tage det principielle først må man have lov til at gå ud fra, at det har været lovens mening, at ingen vare og ingen ydelse bør kunne belægges mere end én gang med omsætningsafgift. I praksis vil det imidlertid, så vidt jeg kan se, i mere sjældne tilfælde kunne forekomme, at ganske enkelte leverancer af speciel karakter vil blive omsætningsafgiftsbelagt, inden de indgår i den hovedkalkulation, hvorpå der også skal beregnes afgift. Dette forhold er der i øjeblikket antagelig intet at gøre ved, således som loven er udformet, når man nu engang har besluttet sig til placeringen i engrosledet, men man må kunne slå fast, at ingen selvstændig ydelse bør kunne forlanges afgiftsberigtiget 2 gange.

Et sådant tilfælde har man imidlertid i den ydelse, der kaldes garantiservice, og som indkalkuleres i prisen på de fleste langvarige forbrugsgoder, hvad enten det nu drejer sig om vaskemaskiner, gas-komfurer, køleskabe, fjernsyn eller andre af de mange produkter, der falder ind under dette begreb. Engrossalgprisen på disse varer, som altså indeholder omkostninger til den nævnte garantiservice, bliver forhøjet med omsætningsafgiften, og det må derfor være principielt urigtigt, når departementet forlanger, at der også skal betales afgift af de dele, der efter varens salg anvendes ved et eventuelt garantiarbejde. Jeg er klar over, hvorfra departementet henter denne forkerte forestilling, som allerede har voldt så store ulemper. Der står nemlig i lovens § 11, stk. 6, at også varer, der udleveres uden modydelse, er afgiftspligtige, men denne bestemmelse tager